

In 1947 werd de Amsterdamse Werkgroep voor Psychosomatisch Onderzoek opgericht onder impuls van Juda J. Groen

In 1957 werd de Nederlandse Vereniging voor Psychosomatisch onderzoek opgericht ten einde het gedachtegoed van Groen en zijn medewerkers te behouden

In 1988 werd de vereniging uitgebreid met Belgische collega's en in 1996 werd het internationaal karakter van de vereniging aangeduid met de naamwijzing Society for Psychosomatic Medicine

De vereniging staat open voor alle disciplines in de hulpverlening

Society for Psychosomatic Medicine

- Uitgangspunten

De persoon is een totaal organisme binnen de totaal organisatie van de omgeving
De historisch ontstane scheiding tussen het bestuderen en behandelen van enerzijds soma, anderzijds psyche is onhoudbaar

Kennis wordt verworven door én wetenschapsbeoefening én door de dagelijkse ervaring van de hulpverleners

De kennis en de praktijk moeten steeds verrijkt worden en de mensen moeten tevens begeesterd worden in het uitoefenen van hun beroep

De kennis is niet het bevoorrechte domein van enkelingen, kan niet worden afgebakend of beschermd, wordt opgebouwd door grote en kleine inzichten en stappen

Society for Psychosomatic Medicine

- De hulpverlener is zelf een agens en een ontvanger in de wisselwerking met patiënt en met de bredere omgeving

Actie: symposia en workshops

- Men moet toezien op de optimale conditie van de hulpverlener.

Actie: zelfhulpgroepen en ondersteuningsgroepen

- De verrijking van zichzelf en van de andere gebeurt het gemakkelijkst via rechtstreekse uitwisseling van modellen, werkmethodes, maar vooral van ervaring.

Actie: intervisiegroepen